

عنوان مقاله:

اثر بخشی مشاوره گروهی مبتنی بر طرحواره درمانی بر طرح واره های ناسازگار اولیه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه زرین کلاه - کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی

سهراب صادقی - عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان

محمد رضا صالحی - عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف اثر بخشی مشاوره با رویکرد طرحواره درمانی بر تغییر طرح واره های ناسازگار اولیه دانشجویان صورت گرفته است. بدین منظور از میان دانشجویان دختر مجرد دانشگاه فرهنگیان شیراز واحد سلمان فارسی نمونه ای 30 نفره به شیوه تصادفی نظام مند انتخاب شده و در دو گروه 15 نفری به عنوان گروه های آزمایشی و کنترل جای گرفتند. پرسشنامه طرحواره های یانگ (فرم کوتاه) به عنوان ابزار اندازه گیری در پیش آزمون و پس آزمون به کار برده شد. مداخلات مبتنی بر طرح واره درمانی طی 16 جلسه با شیوه مشاوره گروهی انجام پذیرفت. و نتایج با نرم افزار SPSS و تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج آماری نشان داد که مشاوره گروهی مبتنی بر طرحواره درمانی بر تغییر 8 طرحواره های ناسازگار اولیه یعنی: محرومیت هیجانی، رهاشدگی، بی اعتمادی/ بد رفتاری، انزوای اجتماعی/ بیگانگی، نقص/ شرم، وابستگی/ بی کفایتی، اطاعت و باز داری هیجانی، موثر و معنا دار بوده یعنی باعث کاهش میانگین نمرات گروه آزمایشی مرتبط با طرح واره های ناسازگار گردیده است. در مجموع می توان گفت که آموزش مبتنی بر طرح واره درمانی میتواند موجب تغییر طرح واره های ناسازگار اولیه در دانشجویان گردیده و به لحاظ پیشگیری و درمانی مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

مشاوره گروهی، طرحواره درمانی، طرحواره ناسازگار اولیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/815610>

